Contributed by David Dessers
zondag, 09 december 2007 - Last Updated zondag, 09 december 2007

De klimaatoproep en de klimaatcoalitie organiseerden op zaterdag 8 december de eerste nationale optocht voor klimaat en solidariteit in België. Van bij de start van de voorbereidingen mikten ze samen op 5000 manifestanten. Zaterdagochtend leek dat perspectief plots wel heel erg ver weg, met een treinstaking die enorme wacht- en reistijden met zich mee bracht en het vanuit een aantal regio's simpelweg onmogelijk maakte om af te zakken naar Brussel. Met wat vertraging stroomden de koppigste volhouders toch toe tussen 14.30u en 15.00u en telden we een 4000-tal manifestaten. Rekening houdend met die staking en het barre weer, mogen we spreken van een groot succes.

De actie kaderde in een globale klimaatactiedag (http://www.globalclimatecampaign.org/) en overal in de wereld kwamen er dan ook duizenden mensen op straat voor een daadkrachtig klimaatbeleid. Die boodschap was ondermeer gericht aan de regeringen die momenteel samen zitten in Bali om de krijtlijnen uit te tekenen voor na 2012, na Kyoto. In België voegde voornamelijk de klimaatoproep nog een extra dimensie toe aan die eisen. De betoging draaide helemaal rond een "sociaal rechtvaardige oplossing voor het klimaatprobleem". We zijn tevreden dat enkele belangrijke media die boodschap goed oppikten.

Het werd een hele diverse en pluralistische manifestatie, met belangrijke delegaties van de vakbeweging, milieubewegingen als Greenpeace, WWF of Natuurpunt, Noord-Zuidngo's als Oxfam-Wereldwinkels, Oxfam-Solidariteit of 11.11.11, politieke partijen als Groen!, Spirit, PVDA, CAP, SAP en LSP, jongerenbewegingen als de scouts of JNM en een heleboel onafhankelijke maar daarom niet minder kleurrijke actievoerders. Het werd ook een creatieve actie met sambabands en fanfares, leuke zelf getrokken wagen en knappe spandoeken en vlaggen.

De klimaatoproep (www.klimaatoproep.be) was er aanwezig met een bijzonder grote spandoek en met een honderdtal bordjes, die zeer vlotjes werden afgenomen en meegedragen. De interventie van de klimaatoproep focuste op enkele specifieke eisen, tegen kernenergie, voor openbaar vervoer en voor energie als een basisrecht. De klimaatoproep kijkt alvast tevreden terug op de hele manifestatie en de eigen inbreng erin. Ook de SAP/LCR had een eigen interventie, met een stand aan de start en het einde van de manifestatie, een delegatie in de optocht en een eigen campagnekrant, die gratis werd verspreid.

Na de optocht vond er een 'uitgeregende' klimaatmarkt met bijhorende speeches en concert plaats. Vooral de speechen van Jan Turf (BBL) en Daniel Tanuro (Klimaatoproep/LCR) zijn ons bijgebleven. Jammer dat het concert van Hilde Frateur helemaal uitregende. Daarna trokken zo'n 2000 mensen nog naar het Koninklijk Circus, waar grote acts als Lalalover, Hooverphonic, Stef Kamil Carlens of Joshua de pannen van het dak speelden voor een ander klimaatbeleid, tijdens het concert Art For Earth.We komen tijdens de komende dagen nog wel terug op deze actiedag.

Contributed by David Dessers
zondag, 09 december 2007 - Last Updated zondag, 09 december 2007

De gevolgen van een treinstaking...

De treinstaking van zaterdag 8 december kwam er op initiatief van OVS (onafhankelijke vakbond voor spoorwegpersoneel). Die vakbond staat ondermeer sterk onder de machinisten. De stakers eisten meer personeel en dan vooral meer treinbestuurders voor de NMBS, als antwoord op een steeds maar stijgende werkdruk. Legitieme eisen, die meteen ook erg goed aansluiten bij het eisenpakket van de klimaatbetoging van 8 december. De flyer voor 8 december eiste immers ook meer middelen voor een uitgebreid en toegankelijk openbaar vervoer, om zo het autoverkeer tegen te gaan. In die zin kunnen we echt spreken van een gemiste kans. Stel je voor dat syndicale acties voor een beter openbaar vervoer met méér personeel mee ondersteund zouden worden vanuit milieubewegingen, sociale bewegingen en gebruikers van het openbaar vervoer, dan zouden die eisen enkel maar sterker staan. Door het samenvallen van de staking van OVS en de klimaatmobilisatie van 8 december, dreigden beide bewegingen en beide thema's opnieuw tegenover elkaar geplaatst te worden. Een les voor de toekomst voor beide partijen.

Er was nochtans vooraf wel gecommuniceerd met OVS over de mobilisatie, maar de vakbond hield voet bij stuk. De treinstaking was erg goed voelbaar en heeft de klimaatmanifestatie dus onmiskenbaar flink parten gespeeld. Vanuit Limburg was het quasi onmogelijk om met de trein in Brussel te geraken. Dat scheelt al een flinke slok op de borrel. Natuurpunt meldde dat er een groep van 100 van haar leden vruchteloos stond te wachten op een trein in Hasselt. Gelijkaardige verhalen vanuit andere steden. Ook vanuit Antwerpen was het niet zo eenvoudig om in Brussel te geraken. JNM meldde dat ze ook bericht kreeg van een aantal afdelingen die het na een tijdje opgaven en besloten thuis te blijven. Ook vanuit West-Vlaanderen daagden er veel minder manifestanten op dan verwacht. In Mechelen wachtte een grote groep betogers anderhalf uur op een trein. Het is echter duidelijk dat als je uit West-Vlaanderen moest komen, je hoe dan ook vrij lang op de trein moest zitten en anderhalf uur wachten dus weinig zin had. Velen meldden dat ze rechtsomkeer hadden gemaakt. In Wallonië viel het door de band genomen wat beter mee. Maar toch kregen we bericht van heel wat groepen voor wie het niet lukte. En dan hebben we het nog niet over de mensen die op basis van de berichten op de radio gewoon thuisbleven, zonder een poging te ondernemen. Zoals reeds gezegd: de doelstelling bestond erin om 5000 mensen naar Brussel te krijgen. Het werden er uiteindelijk en ondanks een treinstaking een 4000-tal. Je kan dan ook met recht en rede besluiten dat we zonder die treinstaking onze doelstellingh ruimschoots zouden behaald hebben.